



**CURTEA SUPREMĂ  
DE JUSTIȚIE**

**ÎNCHEIERE**

**cu privire la inadmisibilitatea recursului**

în cauza civilă

Diana Culicov împotriva lui Maxim Culicov, intervenient accesoriu Structura  
Teritorială de Asistență Socială Edineț

( desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de  
întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată)

împotriva deciziei din 8 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord,

*(Dosarul nr. 2ra-656/25*

*NR. PIGD 2-24053032-01-2ra-23092025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de  
apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. C. Prisacari)  
Curtea de Apel Nord (jud. R. Holban, S. Ghercavii, I. Parii)

12 noiembrie 2025

*Textul corespunde originalului*

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Maxim Culicov, reprezentat de avocatul Vasile Cotogoi,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

**ÎN FAPT**

1. La 15 mai 2024 Diana Culicov a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Maxim Culicov, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Edineț cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, s-a indicat că, la 5 iunie 2016 a fost încheiată căsătoria între Diana Culicov și Maxim Culicov la Primăria Cupcini, raionul Edineț. La început relațiile familiale se bazau pe respect reciproc, exista o armonie în relație și la xxxxx, care la moment se află la educația și întreținerea mamei, frecventând grădinița din or. Cupcini, raionul Edinet.

3. Reclamanta a menționat că, cu trecerea timpului relația a trecut prin mai multe încercări, fiind o familie tânără și nou-creată, locuiau împreună la părinții săi. Pârâtul a început să manifeste un comportament violent și denigrator față de sine, mama copilului său, aplicând forța fizică, sfidând toate normele de conduită într-o familie cu valori unanim recunoscute și anume monogamic, egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral și material, fidelitate conjugală, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor și intereselor copilului minor. Ca rezultat, pârâtul a plecat la muncă peste hotare.

4. A explicat că, de mai multe ori a cedat și a încercat să resusciteze relația conjugală. Nu s-a adresat nici la un organ de urmărire penală, în pofida leziunilor corporale și traumelor psihologice primite, considerând că pârâtul își va schimba comportamentul și va conștientiza că într-un mediu nociv nu-i va putea fi asigurată copilului minor o copilărie și o educație adecvată.

5. Reclamanta a susținut că, chiar a plecat cu copilul la soț pe o perioadă de 2 și respectiv 4 luni în Germania și Franța, făcând astfel o tentativă de a se stabili cu traiul permanent și a o lua iar de la capăt. Regretabil, dar pârâtul nu a apreciat la justa valoare dorința și tendința reclamantei de a crește copilul într-o familie

împlinită. Diferența de educație, de principii de viață, concepțiilor de abordare și expertiză a dus în rezultat la eșuarea familiei. Invocă că pârâtul aplica forța fizică față de reclamantă în prezența copilului comun, justificându-se chiar față de el precum că este o joacă și regretă de consecințele survenite. În calitate de dovadă, poate prezenta instanței înregistrări atât video cât și audio a celor întâmplate.

6. Reclamanta a afirmat că, la moment lipsește sprijinul reciproc moral și material, sunt indiferenți unul față de altul, nu duc un trai comun. Incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire, conflictele care apar tot mai des, crearea unui mediu nociv de dezvoltare pentru copil au adus reclamanta la ferma convingere că menținerea familiei nu mai are rost. Viața pentru reclamantă a devenit insuportabilă, deoarece pârâtul mereu o ține într-un stres continuu, creat artificial prin învinuiri precum că este infidelă neavând nici o bază probatorie. Dorința de a desface căsătoria a intervenit după ce toate încercările, cedările nu s-au încununat cu succes.

7. În opinia reclamantei, familiei sale le lipsește elementele de bază pentru o relație frumoasă și o conviețuire firească, nu mai există afecțiune reciprocă, prietenie, înțelegere, armonie, sprijin moral și alte elemente constitutive ale unei familii. Important și relevant îl consideră faptul că pârâtul nu dispune de imobil și des pleacă peste hotarele Republicii Moldova, cunoaște că planifică iar să plece pe 6 mai 2024, pentru jumate de an. Acest fapt îl pune în imposibilitate de a asigura creșterea, educarea și întreținerea adecvată a copilului minor. Or, copilul are nevoie de o stabilitate la o vârstă atât de fragedă, fără modificări dese de locuință, instituție preșcolară pe care o frecventează, precum și de colegi, bunici și mamă.

8. Reclamanta Diana Culicov a solicitat stabilirea locului de trai al copilului minor xxxxx cu mama acestuia; stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de 4 000 lei/lunar; încasarea în folosul său de la xxxxx a sumei de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și taxa de stat.

9. Prin încheierea din 22 mai 2024 a instanței de fond, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depusă de Diana Culicov.

10. La 3 iunie 2024, Diana Culicov a înlăturat neajunsurile stabilite prin încheierea din data de 22 mai 2024, și a concretizat pretențiile sale față de pârât solicitând: desfacerea căsătoriei dintre Diana Culicov și Maxim Culicov; stabilirea locului de trai al copilului minor xxxxx cu mama acestuia; stabilirea cuantumului pensiei de întreținere în mărime de 4 000 lei/lunar; încasarea din contul lui Culicov Maxim în beneficiul lui Culicov Diana a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7 000 lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii.

#### POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 1 octombrie 2024 a Judecătoriei Edineț, sediul Central a fost admisă parțial acțiunea depusă de Diana Culicov. S-a desfășurat căsătoria

înregistrată între Culicov Maxim și Culicov Diana, la 5 iunie 2016, la Primăria Cupcini, r-nul Edineț, cu nr. 13. La eliberarea certificatului despre desfacerea căsătoriei se va încasa de la Culicov Maxim în folosul statului, taxa de stat în mărime de 500 % din unitatea convențională, ceia ce constituie 250, 00 lei, iar pe Culicov Diana a scuti de la plata taxei de stat. S-a determinat domiciliul copilului minor xxxxx cu mama, Culicov Diana. S-a încasat de la Culicov Maxim în beneficiul Dianei Culicov pensie de întreținere pentru copilul minor xxxxx, în sumă fixă de 4 000 de lei/lunar, începând cu data de 15 mai 2024, până la atingerea majoratului copilului. S-a încasat de la Culicov Maxim în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 1 969, 96 de lei. S-a încasat de la Culicov Maxim în beneficiul Dianei Culicov cheltuielile de judecată suportate sub forma taxei de stat achitată la depunerea cererii în instanța de judecată, în mărime de 700 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000 de lei. În rest, pretențiile Dianei Culicov s-au respins, ca fiind neîntemeiate.

#### EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 7 octombrie 2024 Maxim Culicov, reprezentat de avocatul Vasile Cotogoi a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii în partea încasării cheltuielilor de judecată din contul lui Maxim Culicov, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cerința de încasare a cheltuielilor de judecată din contul pârâtului să fie respinsă ca neîntemeiată.

#### POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 8 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord a fost respins apelul depus de Maxim Culicov, reprezentat de avocatul Vasile Cotogoi și s-a menținut hotărârea din 1 octombrie 2024 a Judecătorei Edineț, sediul Central.

14. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel în limitele apelului a reținut că argumentele apelantului vizează exclusiv modalitatea de soluționare a cheltuielilor de judecată, însă din actele cauzei rezultă că reclamanta a suportat taxe de stat și cheltuieli reale de asistență juridică, iar acțiunea acesteia fiind admisă, în parte, în mod corect s-a dispus încasarea proporțională a acestora de la pârât, potrivit art.94 și art.96 din Codul de procedură civilă.

15. Instanța de apel nu a reținut argumentarea apelantului referitor la lipsa pretențiilor prealabile, întrucât în materia desfacerii căsătoriei procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, iar situația personală a pârâtului, inclusiv aflarea acestuia peste hotarele țării, nu înlătură obligația legală de compensare a cheltuielilor procesuale în măsura admiterii acțiunii.

16. Totodată, instanța de apel a conchis, că susținerile apelantului privind recunoașterea acțiunii și scutirea de cheltuielile de judecată au fost deja analizate

în fond, aceleași argumente fiind reluate în apel fără a aduce elemente noi de natură să răstoarne concluziile primei instanțe.

### EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 9 septembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Maxim Culicov, reprezentat de avocatul Vasile Cotogoi, a depus recurs împotriva deciziei din 8 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii instanței de fond în partea pretenției cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a pretenției și compensarea în beneficiul lui Maxim Culicov a cheltuielilor suportate în apel.

18. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse în cererea de apel, recurentul a indicat că prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție, precum și decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

19. A menționat că instanța de apel a interpretat greșit norma art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă, transformând regula privind pretenția prealabilă într-o condiție obligatorie a accesului la justiție, deși legea nu prevede o procedură prealabilă pentru litigii privind desfacerea căsătoriei. În consecință, instanța de apel a înlăturat automat posibilitatea recurentului de a contesta cheltuielile de judecată, fără analizarea fondului real, încălcând principiile de interpretare sistematică a normei, precum și jurisprudența Curții Supreme de Justiție

20. Recurentul a mai susținut faptul că instanța de apel a apreciat necorespunzător probele administrate, omițând declarațiile sale cu privire la lipsa prealabilului și lipsa discuțiilor reale cu reclamanta, precum și dovezile privind transferurile bănești și situația reală obiectivă dacă pârâtul era în țară sau peste hotarele țării. Astfel, instanța de apel a aplicat arbitrar criteriul probator, a denaturat probele cauzei și a ignorat situația de fapt, adoptând o soluție nelegală și vădit neîntemeiată.

### LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

22. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

23. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

24. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

25. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

## MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 8 aprilie 2025, decizia integrală fiind notificată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la 10 iulie 2025 (f.d.112). Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 9 septembrie 2025, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că prevederile Codului de procedură civilă consacără nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, ci și un standard de seriozitate privind invocarea unor încălcări esențiale de drept material și procedural, capabile să conducă la răsturnarea deciziilor instanțelor de apel.

28. Conform prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept calificate sau a unor vicii esențiale de procedură. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii instanței de apel în limitele erorilor invocate.

29. Din analiza recursului declarat rezultă că Maxim Culicov, reprezentat de avocatul Vasile Cotogoi a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. b) și e) din Codul de procedură civilă – prin admiterea recursului se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Totuși, recurentul nu a indicat în mod concret jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție care ar fi consolidată prin admiterea prezentului recurs.

30. În ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

32. În așa mod se reține că recurentul/reprezentantul a formulat doar nemulțumiri generale și subiective față de soluția pronunțată. În absența unor critici pertinente, care să încadreze recursul în limitele stricte ale art. 432 din Codul de procedură civilă, acesta trebuie considerat vădit neîntemeiat.

33. Din considerentele menționate, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră ca fiind vădit neîntemeiat.

34. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

#### COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Maxim Culicov, reprezentat de avocatul Vasile Cotogoi, împotriva deciziei din 8 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat